

դրուծիւնը : Փիւնիկիոս՝ իր Լ'մինդոր
հօրմէն անէծք կ'առնէ . Իպպոլիտոս՝
Թսէոսէ . այս՝ և ասոնց նման հազար
ու մէկ պատմութիւններ միշտ կը վկայ-
են թէ Լ'ստուած ծնողաց անէծքին
կը լսէ : Լ'դարուծիւնը կը պահանջէ՝
որ որդւոց ահաւորագոյն թշնամին ի-
րենց վշտացուցած ու բարկացուցած
հայրն ըլլայ :

Իայց չկարծէք թէ Լ'ստուած, որ
այսպէս միշտ պատրաստ է ծնողաց իղ-
ձը լեցնելու, հօր մը՝ մօր մը միայն
տրտմութեանցն ու ցաւոց ատեն օգնա-
կան եղած ըլլայ : Երբ որդի մը զիրենք
կը պատուէ ու սրտերնին ուրախու-
թեամբ կը լեցնէ, երբ անոնք անհամ-
բերութեամբ սրտի անդադար ու մշտա-
մուռնչ աղօթքներով կ'աղաչեն՝ որ եր-
կինք ձեր վրայ թափեն երջանկութեան
հոսանքները, ինչ . միթէ այն ատենն
ալ երկինք իրենց չըլտեր, ինչպէս իրենց
բարկութեան ատեն լսեց, ու միթէ փա-
փագներնուն լըումը պիտի չկատարէ :
Ուրեմն Լ'ստուած արդար մատակարա-
րութիւն չընէր բարեաց . այսպէս գէշ
կը ճանչնանք եղեր ուրեմն աստուա-
ծային Լ'ախախնամութիւնը :

Եւ, չէ . չկայ այնպիսի յիշատակա-
րան մը, որուն վրայ այնչափ ախորժի
Լ'ստուած նայելու՝ ինչպէս ծերունի
հայր մը, պատկառելի պապ մը, ու տա-
րիներուն տակ ընկճած մայր մը : Լ'յն
մեծարանքը, որով որ որդի մը իր խո-
նարհ ու փափուկ զգացմունքը անոնց
կը յայտնէ՝ Լ'ախախնամութեան առ-
ջին պատարագի մը պէս հաճոյական
է Լ'սոր համար երբէք չենք կրնար
գտնել խելացի մարդ մը՝ որ չվախնայ
չմեծարէ զանոնք, որ իրեն կեանք տուած
են, ու չճանչնայ անոնց աղօթիցը ոյժն
ու անգին պատուականութիւնը : Լ'յն
պիտիւն բնութեան ուղածին համեմատ
կը մտածէ . կը մտածէ, որ իր բաղդին
բան մը չպակսիր՝ թէ որ իր կարօտեալ
ծնողացն իրեն ձեռացը վաստակէն ազ-
նիւ մասը հանելու ըլլայ նէ . և երբ կը
տեսնէ ինքը զինքը անոնցմէ զրկուած՝
երիտասարդ հասակի մէջ զիրենք կոր-

սրնցնելով, երկար ժամանակ անմխի-
թար սգով զիրենք կ'ողբայ : Ի՞նչ ան-
օրէնն է՝ որ իր ծնողաց առջեւ դողդը-
ղալու բռնադատուած է :

Ո՛վ պատանիք, ո՛վ ժողովուրդք, ձե-
զի կ'ըսեմ . հաւտացէք ինծի ,

ՄԵԾԱՐԵՑԻՔ ԶԵՐ ԾԱՌԱՔԸ

ՊԼԱՏՈՆ

Ո՛վ որ իր հայրը կը պատուէ՝ իր մեղքերուն թա-
ղութիւնը կ'առնու . և ո՛վ որ զմայրը կը մեծարէ,
այնպէս է՝ իբրեւ թէ արդէն մեծ գանձ մը գտած
ըլլար :

Ո՛վ որ իր հայրը կը պատուէ՝ վերջէն ինքն ալ
իր որդիքներէն պիտի մեծարուի . ու ինչ աղօթք
որ ընէ՝ Լ'ստուած պիտի լսէ :

Գործքով ու խօսքով նայէ որ քու հայրդ պա-
տուես . որպէս զի իրեն օրհնութիւնը քու վրադ
իջնայ :

Որդեակ, քու հօրդ ծերութեանը օգնական
ըլլա . չըլլայ թէ զինքը իրեն կենացը մէջ տրտմե-
ցնես :

Իր հօրն ողորմութիւն ընողը՝ Լ'ստուած ոյ գիմաց
չմոռցուիր :

Լ'ստուած ոյ գէմ հայհոյութիւն ընողի մը պէս է
իր հայրն անարգողը . Լ'ստուած ոյ անէծքը կը հա-
նի անոր վրայ, որ իր մայրը կը բարկացնէ :

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ՅԵՍՈՒՍԵ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Ն Կ Ո Ւ Թ Ի Ն

Բ .

Յիշեցի զառարսն զառայինս .

ՍԱՂՄ .

Ընդ ծալ ի ծալ խորշում ամաց զիմակին
Յակօսիցն ի ստուեր՝

Ժրպիտ թեթեւ սողոսկեցաւ լուսածին
Զերդ չող ի գիշեր :

Եւ ի մըռայլ սըրտիս հովիտ երերուն
Քերելով հեզիկ

Քաղցրահամբոյր սրացաւ թեւօք զըլարթուն
Ո՛հ, ինձ ծանօթ սիգ ,

Զի յիշեցի զաւուրսն առաջին :

Յիշեցի զաւուրսն առաջին ,

Յիշեցի զծաղիկն ի ծաղիկն .

Յիշեցի ըզբոյր Եղեմին ,

Զողեմառ ըզխունկ զայն սըրտին .

Զայն պայծառ յիշեցի զայն
 Յերփներանդ ամպոց լուսայեւ ,
 Զայն վըճիտ բիրեղ հայելիս
 Նախարծարծ յոյց ցոլայր արփիս ,
 Վարդափայլ արծակելով շող
 Սիրախառն յանմեղութեան քող .
 Յիշեցի զսիւք ի ծոց վարդին ,
 Յիշեցի զաւուրսն առաջին :

Յիշեցի , բայց արդ հոսին թերթք կարմիր
 Ընդ սար ընդ ձոր ցան եւ ցիր ,
 Եւ դեռարոյս խամրին տերեւք ազաղուն ,
 Շընորհք անկան սըրբասուն ,
 Փուշք ծաղկեցին դառնագոյն :
 Յիշեցի , բայց անջրդին ընդ հեղեղատ
 Երեկորին հողմն հեծեծէ շառաշուն ,
 Ուր մանկութեան շունչ զըւարթ
 Կայտռէր ի ծուփ լուսազարդ :
 Արտասուաթոր 'դ ականողիս ցաւաղին'
 Թափանց աւաղ տըժգոյն նըշոյք հարկանին
 Աստեղն իմոյ վայրավատին .
 Եւ մինչ ըզնա դէմք յարեւելս որոնեմ ,
 Ինքն ի մըտից ինձ ակն ունի յետս ընդդէմ :

Ո՛ր այն բըլուր գեղածիծաղ
 Բարձր ընդ ոլորտս անշամանդաղ ,
 Յոյր փայլ ի փայլըն կատարաց
 Հաճանշաւութս շող արծակեաց
 Պըսակաճեմ ի սէր եւ յոյս
 Իմ ծիրանին արշալոյս :

Ո՛ր այն դիտակ գեղապարոյր
 Երկնի ստորոտն այն լուսաթոյր ,
 Երկրի նախկին եւ միայն կայք ,
 Ուր սըխրութեանց ոչ հասին վայք ,
 Ուր զթեւս հանգոյց խորհրդաւոր
 Հոգիս յերկնից իջաւոր :

Երանաւէտ ո՛ր այն բըլուր ,
 Ո՛ր մանկութիւն , ո՛ր խանձարուր ,
 Մինչ սայթաքեալ ի մահառիթ
 Յարտասուաբուխ տըխուր հովիտ'
 Մահուն 'դ ոլորտըս մըթավայր
 Զուր ի կենացս յառիմ ծայր ,

Կենացս ի մասն այն լուսափայլ
 Յոր անջրբաւտ անկաւ մըռայլ .
 Կարեաց ցաւոց վերաշընչմունք
 Իւ քողարկին հոգւոյ աչկունք ,
 Եւ վերացաւ պայծառ պաստառ
 Անմեղութեան սուրբ նըկար :

Քանիցս ըզմութ զայս խաւարին
 Յորդավըտակ աչք իմ լացին ,
 Եւ թէ տըխուր այնմիկ ընդ ցօղ
 Կարեաց ամպոց քայքայի քօղ'
 Սակայն ոչ եւս այլ արշալոյս .
 Կեանք ինձ հոսին խորասոյղ ,

Յըրտասարսուռ դի հովանի
 Զիւր տարածեալ մահ հոլանի ,
 Զոր կեանք սըզով միջոց թողուն'
 Գրաւէ ըզհետ խաւար նորուն ,
 Եւ ի թելոցն ի սուր շըշուկ
 Զիմ վարէ քայլ խուսափուկ :

Այլ յայն թելոց իցէ՛ փախուստ ,
 Կամ ի խոտոր շաւիղ թաքուստ .
 Բարէ , ի մի քայլ իւր եւ կէս
 Գործէ զհաղար մեր զասպարէզ ,
 Մինչ մերս ի փոյթ բարձք կըթոտին
 Եւ անկանիմք ընդ ուղին :

Ա՛հ , հետ ընդ հետ շուք իւր խաւար
 Անցցէ՛ սըրտիս ուր զարշապար
 Դեռ ոչ եթող ինչ յիշատակ
 Խինդ , յոյս , յաչաց կամ ըզկայլակ .
 Անցցէ՛ շիրմին մինչեւ ի ստունը
 Արձանասցի ինձ հրաւեր :

Անցցէ , եւ մինչ ինձ համառօտ
 Սահմանք կենաց ամփոփին մօտ ,
 Մինչ աչք ըզհետ ձըզին ունայն ,
 Հետախաղաղ մինչ կայ համայն ,
 Յաւք եւ բերկրանք մինչ մոռասցին՝
 Բայց յիշեցի՛ց զաւուրսն առաջին :

Յիշեցից զծաղիկն ի ծաղկին
 Յիշեցից ըզբոյրն Եղեմին .
 Յիշեցից սիւք ի ծոց վարդին ,
 Յիշեցից ըզկապոյտ զերկին ,
 Ուստի իջի սէրարփին
 Յաւուրսն առաջին :

Յորժամ ճաճանչք յաւիտենից
 Ինձ ցոլացեալ յարեւմտից՝
 Ընդ վըշտաղեղ ցօղ արտասուաց
 Երփն ի յերփին հարցին թափանց ,
 Եւ ի բիրեղ նոցուն անեղծ
 Հանգերձելոցըն լուսայեղց
 Տացեն ըզփայլ գեղանըշոյլ
 Անծուփ վայելք հոյլ առ ի հոյլ ,
 Եւ յայն վերջին ժամ գեղազարդ
 Յապաղայից տեսիլ զըւարթ
 Ի յանցելոյն ըզմի եւեթ
 Անդ հայցեցից շող լուսաւէտ ,
 Զիմ առաւօտ ցօղածին ,
 Ո՛հ , զիմ աւուրս առաջին :

Լըցէք աղբերք վըշտաց ի լիճ յայս սըրտի :

Լըցէք յոր շատ իսկ արդ թափիք . . .

Լըցէք զոր ձեզ ունի ունի .

Զի ի նորուն անդ գերեզք պաղպաջուն
 Յաւիտենից իջցեն նըշոյք զըւարթուն ,
 Եւ սիրատարփ ընկըղմեցայց վերըստին

Յաւուրսն առաջին
 Յիմ այդ նորածին
 Կապոյտ յերկին :